

Въстникъ
„Смъшлю“
е съже всяка
Събота.

Редакцията и
Администрацията
са памиратъ въ
Печатницата
на въстникъ:
„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно гроуче.

Цѣната на
„Смъшлю“ е:

За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови
За 6 мѣсеки:
Отсамъ Балкана
5 франка.
Оттатъкъ Балкана
6 лева.

Така и за другитъ Българии,
които сѫ извѣсь
отъ нашия синуръ

ВЪСТИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

! ? ВАЖНО ?!

Призоваваме сериозно вниманието на всички Господа Настоятели и Спомоществователи, които не сѫ си платили спомоществованията било въ Южна България било въ Севърна България, да сторятъ добрията да ни внескатъ дължимото си количество ако нъма лесница съ групове, полици и съ пътници, то въ тимбъри на Севърна и Южна България.

Почти искали още 7 броя до съвршена на годината, а ние отъ повечето мъста не сме получили още нищо!...

Смъшлю предполага да почне отъ втората си година да излазя два пъти или двоенъ всяка седмица, но ако приятелите ни се погрижатъ да подпишатъ още около 500 абонати.

Администрацията.

НАШИТЕ ДРУЖЕСТВА.

Нашиятъ маймунджулукъ ни тика и кара да бѫдемъ подражатели въ всичко и на всичко! Това е една истина или аксиома неопровергима! Хвърлете единъ бѣгълъ поглѣдъ и вие ще се увѣрите! Чуваме, че хората основаватъ компании или дружества съ капитали или безъ капитали, търговски или благотворителни и ние като миродия въ всѣко гърне тикнемъ си носътъ, напиремъ се като жаба, вдигнемъ крака да ни ковжътъ, нѣдали е възможно или невъзможно, гдѣ ли ще му излѣзе крайтъ, и какъвъ ли; това го оставяме на слѣпийтъ случай като казваме: *бахтъмаза ар-такъ!*

За търговските дружества нѣма да говоримъ, защото Балканскиятъ въздушни стаиго знаятъ, а още повече плъховетъ и мишкитъ, кои-

то, при толкозъ балкански търговци, много пѫти не сѫ намѣрили и корички даже даси погризнатъ.*.) Думата ние тута за другитъ **Благотворителни** дружества, които отъ денъ на денъ слушаме, че никнѫтъ като гѣби. Казваме като гѣби, защото докѣто чуемъ, че сѫ поникнали ние се научимъ, че цвнижли, вързали, и узрѣли, прѣзрѣли, окапали имъ листата и изсжихли!

Основали се, слушаме, **Опълченско** дружество, **Печатарско** дружество, **Икономическо** дружество, дружество на **Св. Пантелеймона** и пр. . . и пр. . . и нѣ какъ успѣватъ? какъ цвтятъ? какъ вързуватъ? какви плодове даватъ? Олеле си майчице! тукъ косата настърхва на човѣка като си помисли за болницата на Св. Пантелеймона!

Кой знае да не би единъ денъ да дотегне на Св. Пантелеймона и да стори чудо да я вдигне на въздухътъ или да я прѣсели въ райтъ? Не, не! сбъркахме, може би . . . може би . . . и то е по-вѣроятно и по-близу до пипето, може би да я присели въ пъкълътъ. Нѣ не! пакъ сбъркахме; може да ги прѣсели въ Ада! Ама *кого или кой?* Охъ! тукъ не питайте кого коя или кой! . . Управляющитъ ли? Надзирающитъ ли? Докторитъ ли? Прислужающитъ ли? Себеотверждающитъ ли? недугующитъ ли? Посещающитъ ли? съ една дума и ние не можемъ да кажемъ положително, нѣ въ състояние сми да мислимъ, че всичкитъ изброяни съ въ-

просителна тута заслужватъ да бѫдатъ наградени съ орденътъ на великий **Тартартъ**, който е заплель и увързълъ всички съ голѣмата си черна опашка около козитъ си крака и рога! Нѣ нека оставимъ тази болесть да я чувствуватъ онѣзи болни, които се испровождатъ тамъ за да минятъ по-скоро въ царство на Плутона; а ние да си дойдемъ на думата т. е. сиречъ на дружеството и на помощъта му.

Чуваме, че много харизани нѣща; като: гапи, ризи, човали, кражи, бобъ, фасуль, леща и пр. . и пр. . се за въ полза на това дружество, за това не можехме и ние да не мислимъ, че то располага съ единъ капиталъ, който да отговаря на нуждитъ, нѣ види се че всичко е било вѣтъръ!

Единъ желателъ на доброто се провинкува прѣзъ баба *Марица* и никазва срѣдства за да въздигнемъ това дружество та да не чукатъ хлѣбаритъ, месаритъ, млѣкаритъ и пр. . . всѣкой денъ вратата и да беспокоятъ болниятъ и здравитъ. Срѣдството е: когато се играе на книги или по-просто, на кумаръ, спечеленото да се устѫпва на това дружество! Отъ този умъ по-добъръ и по-кескинъ наистина че и у дяволътъ нещо го има. Чуйте, и пакъ ви повтаряме, чуйте, че за да може да се въздигне това дружество, трѣбва да се заловимъ да играемъ на книги и на кумаръ! Този желателъ на доброто, вместо да пише такива дѣтински играчки, по-добрѣ би сторилъ да земе единъ *тѣфтеръ* да запише най-напрѣдъ той 5-10 жълтички и послѣ да тръгне да

*) Помните че едно време имахме Търговско Дружество което купи вапорътъ *Азиие*, но които го продадохъ, пакъ тѣ назадъ го земахъ!

сбира волна помощъ; та който види, примѣрътъ му, да се стрѣсне, да се усрами и отъ срамъ да извади да запиши и той колкото го кара срамътъ му, а не доброто му желание, защото у настъ срамътъ помага повече отколкото доброто желание! У настъ това чувство още е въ пелини, за да не кажемъ, че не се е родило още!

Нашитъ работи всичкитъ съ такива; едно хващаме за глава, друго за крака! Догдъто е ново прѣприятието ни и прѣено, всички прѣсмѣтаме съ голи нули, а послѣ? а послѣ? . . . послѣ не можемъ да го обуемъ нито съ съдрии царвули!

Толкова за сега защото нѣмаме рога да мушимъ! А колкото за образцовъ примѣръ елате и се оглѣдайте въ нашата болница та давидите **каниталъ** съ съдрии и издѣненъ **пусталъ**.

і? Що ни гадаличка? і?

Нека разгъне всѣкой голѣмийтъ **телеферъ** на съвѣстта си, нека почеши патриотически споремъ или народнитъ си **вѣхци** и той ще намѣри какво го гадаличка, гдѣ го гадаличка и колко го гадаличка! Единъ ще намѣри, че страда отъ модни **вѣхци**, другъ, — че тегли отъ любовни **вѣхци**, третий — че, го хапята поетически **вѣхци**, четвъртий — че, има за **инглендже** чиновнически **вѣхци** и пр. . . съ една рѣчъ всѣкий ще намѣри, че има по една **вѣхца**, която го сърби издѣлбоко! Обаче ще ни позовите ли, г-да и г-жи абонати и адвокатки, да ви каже дѣдо ви Смѣшлю отъ коя **вѣхца** се лишаватъ повечето отъ настъ, или по-добръ да кажемъ, на коя **вѣхца** повечето отъ настъ или отъ васъ, то е все равнѣ, не искатъ да усъщатъ сърбенето или хапанието? Тази или онази **вѣхца**, която ги най-много хапи или гадаличка, тя не е за която си мислите вие! Вие мислите, че е патриотическата; нѣ не! Вие сте много излѣгани! Тя отдавна ги е прѣхапала и прѣсрѣбляла, и тѣ не усъщатъ вече силата ѝ. Тази или онази **вѣхца**, която днесъ за днесъ ги хапи и не имъ дава спокойствие тя е, тя е, тя е. . . ихъ! Че какъ да зѣннемъ и да я кажемъ? Нѣ нѣма що, трѣбва да се каже, тя е **Локмаджилъкътъ**! Тази болестъ отъ **вѣхца** е толкозъ рас пространена днесъ за днесъ по настъ у настъ, или по-добръ, по **васъ** и у **васъ**, щото и самитъ доктори страдатъ отъ нея, нѣ и тѣ още не сѫ ѝ намѣрили лѣкътъ. Дѣдо ви Смѣшлю, като естественъ лѣкаръ или билеринъ, ще ви каже лѣкътъ, нѣ съ условие, че нѣма да го съобщите на г-да докторитъ. И като увѣренъ на честното ви слово той ви го казва; т. е. да земете да убиете къртица, да ѝ отвѣтете дѣнското краче, и когато ви засърби най-много **вѣхцата** да я почесвате съ него по три-четири пѣти; ако не помогне този лѣкъ, тогава да нажежите хубаво машата, и щомъ ви засърби да я лѣпнете на мѣстото и тутакси ще се раскачате като голо циганче на лазарь, нѣ слѣдъ това скачане, вие ще оздравѣете съвръшенно и нѣма да ви дойде още веднажъ тази **вѣхца** на **Локмаджилъкътъ**, която ако би да я не искорените съ този лѣкъ

под-скоричко, бждѣте увѣрени, че дѣдо ви Смѣшлю ще тръгне самъ да ви я гори, и тежко ви тогава като ракъ на жерава!

Колкото за **диплома** и за **специалистство** по тази частъ не берете грижа, той ще сполучи да си набави какъто всичкитъ Румелийски адвокати!

Дѣдо Смѣшлю ви моли да не зимате думата «**вѣхца**» въ лоша смисъль.

Ізъ Смѣшловий дневникъ.

— Докаранитѣ 26 Сопотченки по **дѣлото Михаилъ** опитали вече и опитватъ още чукътъ на нашето правоеждие! Гдѣто ще ги сѫдятъ, да извадятъ да имъ даджътъ малко прѣхрана то не ще ли бжде под-голѣмо правоеждие? Какъ да кажемъ вече за това приключение и ние сме се сбѣркали като куче у воденица! Ние ги прѣдаваме не на милостта на осуканитѣ до лактие адвокати, които сънуватъ просенки комати, нѣ на милостта на сѫдътъ и на гладътъ!

— Баба «**Марица**» подкая съ желание **Санитарний** Съвѣтъ да се позанимае съ подигнатъ въпростъ за Хисарските бани относително — лѣковитостта имъ; ние сме въ състояние да я увѣдомимъ отъ вѣрентъ источникъ, че мѣрките сѫ зети вече и Санитарний Съвѣтъ ги калжни когато спи. **Аджелейленъ шишмизъ покъ, явашъ-явашъ а la turgue!**

— Дѣдо Смѣшлю не намѣри за добре да публикува телеграммитъ, които му бѣхъ пристигналъ за честите на празникътъ на нашътъ Просвѣтителъ, и съ които го насырдчавахъ да поностири повечко перцето си, и то по прости причина т. е. за да не би да се каже иза него, че: **по нашъ Никола омръзнало ми е и Св. Никола.**

— Дрънкатъ ни царвулитъ да извѣстимъ, че Св. ни Екзархия не е вѣзла още въ споразумѣніе. Разумѣвате я, искатъ да опровергаемъ новината по-мѣстена въ 43-ий бр. Тѣло било или иначъ на агитъ трѣба поминъкъ! А още повече на дѣда патрика, който е прѣгракналъ вече отъ да вика! Обаче. . . и Св. ни Екзархия каква я върти и сучи, дали ще сполучи? Нѣмада се мише много и всѣкий ще се научи! . . .

— Отъ всѣкждѣ почти приѣхме извѣстие за добрѣтъ избори на кметоветъ, обаче отъ едно място много ни се оплакватъ за несполуката, и то ужъ поради казионната (?) партия, която тикижла другата да лови риба изъ **Олу-деръ**.

— Испратената комиссия въ Сопотъ и Карлово по изучването икономическото състояние на населението заминяла съ хвъркати кола, и щомъ си свѣрши работата, щяла да се заврне отъ приятната си по Май расходка като се поокажи по нѣколко пѣти въ Карловекитъ бани, гдѣто щѣла да бжде и резиденцията. Ние ѝ желаемъ добри бани и разходки по **Су-учурумъ**, и ако ѝ остане врѣме да се позанимае съ мисията си, ако ли не, да се заврне като праздно гѣрне!

— Бѣбри се изъ **кафешантанитъ** на г. П., че на Дж.-Тепе щѣла да се прѣдстави тѣзи дни комедията «**кокона Маргита**» съчинена отъ редакторътъ на **«Филипополисъ»**, а поправена на чисто бѣлгарски отъ г. Г-ва.

— Мисли се и крон се въ г. П. да се основе едно ново дружество противъ развратността. Инициаторътъ на този

планъ били нѣкои си — въ и — овъ.

Отговоръ: г-не **Драндаулъ**, молбата ви за прѣпечатването на Смѣшловитъ басни и хумористино-сатирически стихотворения ще остане безъ последствие, 1) защото условията ти ежтвърдъ мизерни и не ще могатъ да купятъ на Смѣшловитъ редакторъ поне единъ астрагански калпакъ и отебери царвули, и 2) защото и на Смѣшлю се ще такова нѣщо, т. е. да направи една сбирка отъ тѣзи стихотворения и басни, обаче не сега, ами когато се съврши и втората годишнина. Разбрахте ли? Съчуждо коливо на свой гробъ лесно се пomenува! . . .

Ізъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «**Смѣшлю**.»

София. **Бае Смѣшлю!**

Вѣрвамъ да си гулятъ и ти по днитъ на **коронацията**, нѣ и нашето гуляние не бѣше малко! Музни, тѣхни, зурни, камбанни цигулки това бѣше нѣщо наистина извѣнитно! Не, не, погрѣшихъ, извѣнредно да кажѫ извѣнитко казахъ. Ами угощениета? Ами цироветъ? Ами вкуснитъ ястия? Ами шампанитъ и ройнитъ вина? Ами хората, постниците и кълчаниците? Ами овациите, виковете, крѣските и гиорултиятъ? Ехъ, бае Смѣшлю, трѣбваше да се намѣришъ тука, че да видишъ! Сега щото да ти казвамъ все е бощъ! Нѣ азъ виждамъ, че ти захванахъ да си попрѣгълъшъ само отъ спомѣнуването или загатването на гулянието, ами ако да бѣше се намѣрилъ на нѣкоя трапеза? Вѣрай, че щѣше да те хване зазѣби още отъ два часа място! Или ижъ лигитъ ти може би да протечахъ отъ три часа разстояние! То, то, то, то. . . нѣма исказваніе! Ние и частно азъ нѣма да заравнимъ никога това тѣржество!

Ако ти не драснѣхъ по съ врѣме за това тѣржество, моля ти се да ме извинишъ, батенка Смѣшлю, защото и азъ гуляхъ, и азъ му свѣткахъ, та нѣмахъ врѣме! Ти нали разбирашъ отъ подобни маслахати? Ergo т. е. прочее недѣлъ ми го вѣнива за грѣхъ.

Радостътъ бѣше обща: консерватори и либералци играихъ заедно хоро, обаче първите все поглѣдваха вторите като на исплесокъ или на лапавица. Слѣдъ тази радостъ ние очаквамъ още една подголѣма т. е. въскрѣяването на **конституцията**! Ехъ, пусто гуляние ли ще му трѣтимъ? Бжди увѣренъ, бае Смѣшлю, че ще направимъ да се раскача сухо и сурово изъ Княжеството! Тогава ако съдеремъ тѣхни на **«Бѣлгар. Глесъ»**, тогава ще го съдеремъ за да не тука вече! Тогава ще прѣнемъ консерваторите въ конституционните води, и тогава ще миризатъ и патаксамъ т. е. ще си свиремъ парцалитъ и съ това ще докажемъ на г. Агура, че окрѣжните му до инспекторитъ за да отниматъ гражданските права на учителите да се не мѣсятъ и да не защищаватъ партии, е **фаситъ**, и че тогава ограничение на свободата можатъ да кинятъ само изъ мозъците на Влахопѣлгаренитъ.

Нѣ да видимъ какво ще ни огрѣе като се завѣрятъ емутителитъ! Сбогомъ, бае Смѣшлю, че чашката съ шампанята е до мене и ме не оставя да продължавамъ. . . Сбогомъ, тази чашка ще я люхиж за твое и за мое здравие, а най-много за въскрѣяването на **конституцията**!

Прѣмудрѣсть Смѣшлю.

Чтение.

Тако глаголѣтъ Смѣшлю: тѣзи дни прѣди да се роди новата мѣсечина ище се ужедрѣби, а не утѣли, една крава, която е ходила и ходи да пасе по северните части и страни на отечеството си. Телето ще прилича повече на ждребие или на пурле отколкото на теле. Краката му ще бѫдатъ единокопитни, ошаката му подобна на заешка, главата му прилича на волска, а ушите му на магарешки. Тѣзи четири разнородни естества (въ физический съставъ) на това ново животно ще прѣставляватъ едно чудовище, което не се е видѣло досега на свѣтъ. Много любопитни ще се събергатъ да го сеиругатъ; път едни отъ тѣхъ ще ги е срамъ та ще глѣдатъ да се потулятъ и да не се мѣркатъ прѣдъ очи на публиката. Това чудесно животно ще го развозяда единъ говедарбовъ, който на всѣкий укоръ ще мига като испадижълъ чифутаяга. Тази личба етъ какъ ще се тѣлкува: единокопитниятъ прѣкъ ще означаватъ, че това животно не се яде и трѣбва да се хвирли на боклукуть; заешката ошака ще означава, че то има заешки страхъ, и че не може да бѫде по дѣла отъ башината му; волската глава ще означава че то се е родило воль и воль ще си умре, и че кѫдѣто го кара устенътъ позлатенъ съ лъвове, тамъ трѣбва да върви; магарешкиятъ уши пай-сѣти ще означаватъ, че колкото и да ги пери и да се прѣструва, че не сѫ магарешки, обаче тѣ ясно и безъ телескои ще се виждатъ че сѫ магарешки и че когато тѣ сѫ такива, то се разумѣва че и табихетътъ му ще бѫде такъвъ, и като такъвъ, и като съ такъвъ табихетъ то не ще да се бои отъ сонитъ и отъ кюскинъ, съ които ще налагатъ гърбътъ му и плѣцътъ му.

Догдѣто прѣдказахме това, извѣстихме се по телеграфътъ, че това ново чудовище се родило, мнозина го видѣли, и скоро скоро щѣло да бѫде изложено на сеирѣ въ домътъ на Делибашитъ. Заповѣдайте прочее всички да го видите. И който го види ще бѫде пишманъ, и който го не види ще бѫде пишманъ. Сеирѣтъ му изъ Областта за година е 12 нови фр. Който иска може да се абонира и за 3 или за 6 мѣсeca; и тогава ще му лѣгне по-скажничко.

Какъ се става съдѣржатель на пансионъ.

(Изъ Смѣшлювата философия.)

I. Съдѣржательъ трѣбва да е чюженецъ и отъ първо качество шарлатаинъ и вагабонинъ, трѣбва да знае различни язици като Цариградските хамали, трѣбва да е искусенъ спекулантинъ т. е. да знае да цѣди комарътъ и да вади лой отъ него.

II. Съдѣржательъ трѣбва да е исподесанъ (?). Готовъ т. е. ахия, трѣбва да знае какъ се готовъ разни европейски каши и качамаци, трѣбва да знае колко мазъ или масло или лой трѣбва да се тури въ едно ястие за да не стане много мазно та да развали стомахътъ на дѣцата, трѣбва да знае по колко драма масло да опрѣдѣли на всѣкого за да не прѣяде и да се поболи (Б. на См. Ами коприза ильмали?).

III. Съдѣржательъ трѣбва да е вѣшъ чемашардесия, трѣбва да знае съ колко сапунъ може да се опержатъ една риза, едни гащи, единъ чаршафъ и една крѣпа, трѣбва да знае по колко недѣли

можжѣ да ходятъ кирливи пансионери-тѣ, а гадинките да ги ядатъ и да ги безпокоятъ. (Б. на См. Ами ако саътъ той ги има и му ги чистятъ дѣцата отъ пардесютъ?)

IV. Съдѣржательъ трѣбва да е гаетъ економистъ, трѣбва да знае съ колко драма хлѣбъ и въздухъ може да се насити единъ празденъ тѣлъ, трѣбва да пеети та да се не свѣти, трѣбва да натрупа богатство отъ гърлата на пансионеритѣ си, и посль да иде да си си и яде свободно въ отечеството си. (Б. на См. Ами ако го прищудили да изрига тази илокомия?)

V. Съдѣржательъ трѣбва да е ревностенъ потаджия и музикантаджия, трѣбва да знае по-добре потитъ и отъ петельтъ, сѫщо трѣбва да е по-голѣмъ музикантаджия и отъ самото дѣлгоухато. Трѣбва да знае да се кѣлчи, да се вижчи, да прави разни етикети и комплименти, такива каквито подобаватъ на една дива страна като нашата, гдѣто сѫ допли да ни донескѣтъ съ коишъ образованіето и просвѣщеніето.

VI. Който притѣжава всички тѣзи качества и условия нека се яви немедлено въ канцеларията на Просвѣщението да си земе позволеніето.

Мъдри съвѣти.

(За ученицитѣ).

1) Който ученикъ иска да се отличи и да земе награда, трѣбва отъ денъ на денъ да отида.

2) Който ученикъ иска отъ всички да е похваленъ, трѣбва до крайностъ да е разгаленъ.

3) Който ученикъ иска да е пестовенъ, не трѣбва никакъ да е грижовенъ.

4) Който ученикъ иска да бѫде на родителите си утѣха, трѣбва да има все нули въ успѣха.

5) Който ученикъ иска да има испослѣ добра кариера, трѣбва да слѣдва на развратнитѣ примѣра.

6) Който ученикъ иска да е прилеженъ, трѣбва въ всичко да е небрѣженъ.

7) Който ученикъ иска да стане офицеринъ, трѣбва добре да е измагаренъ.

8) Който ученикъ иска да свърши университетъ, трѣбва да иде въ Френский факултетъ.

9) Който ученикъ иска да се научи кумардесия какъ става, трѣбва не въ пансионъ, а въ нѣкоя кѫща да обитава.

10) Който ученикъ иска да живѣе въ пансионъ добре, трѣбва въ г. М. да се навре.

11) Който ученикъ иска да стане депутатъ, трѣбва още отсега да бѫде нѣйдѣ кандидатъ.

12) Който ученикъ иска да стане адвокатъ, трѣбва да иде и да си донесе диплома отъ Ц/градъ.

Сонетъ.

Що ме бѣзне, мило либе,
Язъ се чудя, язъ се мая;
Махмурлия лѣгамъ, ставамъ,
Махмурлия ямъ играя!

Гдѣ да идъ все ми й криво,
Като тя не виждамъ често,
И не чувамъ твойто име
На уреченото място!

*

Тазъ кисия що ми даде
Да те помни дор' живъ,
Ахъ! изгубихъ я отдавна,
Днесъ я плачъ и жалъ!

*

Господъ ми помоги много,
Имамъ кѣщи и чифлици;
Нѣ безъ тебе що ли струватъ
Българските гължбици?

*

Поглѣди ме, съжалъ ми
Кат' кокона цариградска,
Та ч' тогава да пукясамъ
Гдѣ сѫдбата ти ме тласка!

Дописъ на „Смѣшля“

Пловдивъ. Башъ по празници.

Отъ тѣржества отъ урраа, отъ хорѣ испосадрали сме си вече и гърлата и краката. Ама ще речешъ защо? Защото всички сме заедно. Партиитъ онѣмѣха и оглушѣхъ — срофунясаха се! Това е добъръ знакъ. Не знамъ по вѣсъ какъ е? итъ то се види, че и по вѣсъ не ще да е по-долъ! Ихъ, че какъ не бѣше отъ нѣйдѣ да чуешъ слова и наздравици! мутлакъ нѣмаше да те хване трѣска три години! Едни бодихъ съ набодки други поливахъ съ газъ, трети се кѣлчахъ на постница и кючекъ, четвърти ланахъ пѣра, пети се надувахъ на тѣпанъ, шести стоѣхъ увиснали като победени пѣти, седми поздравлявахъ и приемахъ г-жа публиката, осми пѣяхъ аллилуия, девети дрѣмъхъ, десети се почищахъ и пр. . . всичко това прѣставляващо такава една изглѣдна картина, що Пловдивъ и неговата Марица никога прѣзъ животъ си не сѫ видѣли такова нѣщо! Сега за сега сме добре и много добре. За жалост само има да оплаквамъ загубата на единъ достоенъ мозъкъ, който като се канялъ да ораторствува ли? да питетувува ли? прѣскълъ се, истекъ като петмезъ и днесъ трупътъ му ходи като лудъ.

Колкото за Сѣдовнистътъ нѣма да ти кажъ нищо по-ново отъ това, което знаешъ т. е. че тѣ отъ денъ на денъ вмѣсто да се вчеловѣчватъ, тѣ се вдравяватъ а по нѣкогажъ и вмагаряватъ. А Южно-Българистъ или на комаръ играятъ, или на главитъ си баятъ, или на партии стоятъ, или като бѣлха въ гащи се спотаятъ. Същашъ ли се гдѣ мери топорътъ ми? Въ дѣното на дѣрвото. Пусти пари сладки повече отъ княжественитѣ патки. . . Сбогомъ да не се истирвѣ и друго че. . . ще ми скажеши дѣрмонътъ.

Натю Натарокътъ.

ПОЛИТИКА.

До сега очите на политическите кабинети като бѣхъ обѣрнати все къмъ коронясваніето на Руский Царь, то не сѫ имали врѣмѣ да ги обѣрнатъ другадѣ, та и политиката този пѣтъ е твърдѣ ела като прѣтарѣла баба.

Струва се, че агитъ не е добре отъ къмъ и къмъ Арменистанъ. Нѣ зетитѣ мѣрки имъ обѣщаватъ добри сѣтници. Единъ Арменецъ като се пощаялъ въ гората, внезапо дохожда единъ ага и съобицава на свойтѣ, че въ гората има комити. Уплашени отъ това събитие спущатъ се да ги гонятъ и вмѣсто да намѣрятъ него въ гората, тѣ намѣрили

и изръгали богатичките изъ къщата имъ и ги захлускали въ Хаджи-Кунчуййтърай. Нъ види се това да е станжало язгашъ. За язгашъ човѣка не бѣ съятъ я? . . .

Не сънга това. Политиката хванѫ да простира крилата си и къмъ мирнийтъ Китай. Спорѣдъ най-послѣднитъ новини отъ Англия бойтъ или войната между Франция и Китай била неминуема. Тежко ни тогава! Много ще страдаме за чай!

Австро-Унгарските вѣстници прѣди коронясанието друго си баяхѫ, а сега друго си баятъ, тѣ сѫ въ пълнѫ надѣжда, че съ коронясанието мирътъ е осигуренъ и отвѣнъ и отвѣтъ. Кому каквото се иска, такова си сънува че стиска.

Най-прѣсната новина отъ политическото кѣлбо е, че всѣкой народъ трѣбва да се урѣжда вѣтрѣшно, защото когато най-много се говори и бѣлнува за миръ, тогава нѣма миръ. Сѣщате ли се и вий наши патриоти които се гордѣете съ народски капоти? Сѣщате ли се, че кака Фатме хванѫ да се сдружава съ троицкий съюзъ? Тази новина я даваме съ всѣко прѣдаваніе, нъ съ отказваніе! Внимание да нѣма отпослѣ раскаяние! . . .

ПРѢСНИ НОВИНИ.

— Пишатъ и отъ Ст.-Загора че тамо се затворили народнитъ училища по причина че не се платило на учителитъ. Намѣ е много жално за гдѣто таквостъ ся є случило съ училищата, обаче ише вѣрваме че Старо-Зѣгорци нѣма вѣче да слѣдватъ тѣзи иеразбрани партизанства, но ще направятъ всичко, което имъ правяше честь за гдѣто са обучали сѣвгашъ да са поддържатъ училищата въ цвѣтущо положение.

— Съ голѣмо задоволствиye са научаваме че за прокуроръ на нашия Окрѣгъ са є назначилъ Г-нъ Д-ръ Данчевъ, вмѣсто Г. Д-ръ Свобода, който на сѫщата служба щѣль да биде назначенъ за въ Ст.-Загора.

— Градските и училища въ Сливенъ на 26 т. м. започнаха вече годишнитъ си испитания. Надѣваме са добри усъвѣхи да покажатъ учениците.

— Както са научаваме новиятъ предсѣдателъ на Окрѣжното Гражданско Сѫдилище Г-нъ Милковски поискалъ є отъ Дирекцията на Правосѫдните да са сѫстави особна комиссия, която да му пригаде Канцелариата и дѣлата на това сѫдилище. Увѣряватъ положително че въ голѣмъ безиордокъ са намирали канцелариата и много отъ дѣлата биле въ голѣма нередовностъ.

— Г-нъ Окрѣжнитъ и прокуроръ Г-нъ Д-ръ Свобода велѣствиye на ревизията, която направилъ прѣди нѣколко седмици, на Гражданското и Сѫдилище, отправилъ є рапортъ до почитаемата Дирекция на Правосѫдните за положението въ което е намѣрилъ Гражданското Сѫдилище. Желателно є да ся публикува тойзъ рапортъ на Г-на Прокурора.

ШИРЕНИЕ.

— Сѣдебенъ ислѣдователъ. — Вижъ, Демире, чо то питамъ да ми кажешъ право. — Право. — Вижъ азъ познавамъ човѣка по очитъ. — Очитъ. — Вижъ да вие не лѣжешъ. — Ти лѣжешъ!

— Мъжъ и жена. — Мари жено, жегница да те хване, съ тѣзи цустии моди заприличала си на цѣла маймуна! — Наистина бре, мъжо, а ти ще ми станешъ маймундженъ!

Печатница на вѣстникъ „Българско Знаме“

— На една седника: — Ахъ г-це! знаешъ ли какви мисли обладаватъ сърдцето ми? Да би ме знала не би ме така мѫчила. — Ахъ г-не! Ами ти знаешъ ли що мисля азъ за тебе? — Безъ друго що мисля азъ за тебе! — Не! азъ мисля съвсѣмъ противното! — Противното? — Да! — Че какво е то? — То е . . . че си оstarѣъ и побѣлѣъ, а още въ човѣчината не си вѣль.

— Сѣдържателъ на пансонъ. — Чудно ми е това, защо да нѣмамъ и азъ много пансонери! Храна давамъ доволно, чистота държа повече отъ изискваната, надзорътъ ми е най-добъръ, учителятъ ми вай-искусенъ, гимнастиката ми първо качество, защо прочие ми е празденъ пансонътъ? Огговоръ: защо не си иностраницъ ами Българинъ!

— Сѣдъречна вѣздница. — Ахъ! ахъ! азъ! азъ! Откѣждѣ съмъ, а сега гдѣ съмъ! Каква бѣхъ, а сега каква съмъ! Пуста ориеница! Стой вѣденъ на прозорецътъ, чакай мюшюрии, печели съ телото та него да хранишъ и да облачашъ! Пустий занаятъ! Да е проклѣтъ денътъ въ който се рѣшилъ и влѣзохъ въ тази къща на срамътъ! . . . (Б. на См. Ахъ-махъ! азъ-тазъ! кѣно си се вразумила!)

— Въ единъ градъ една мома, за да се одобри на единъ офицеръ, пратила му една копринена кърничка, а той казалъ на тѣзи жена, която му поднесла кърничката, да я продаде и си купи хлѣбъ съ парите. Какво излазя отъ това? (Б. на См. Излазя дж-джи.)

ТЕЛЕГРАММЫ.

— Пловдивъ. — Прокурорската цивилизация осъди 10 Сопотенки на 3 години въ окови. (Б. на См. Наистина че нашиятъ аги сѫ биле пакъ мерхаметчи въ подобни случаи! И тѣ сѫ имали сѫщия на-казателъ законъ въ рѣкѣтъ, нъ нико-го не сѫ постъживали така съ женските слаби твари! Нашите умници дипломатици днесъ сѫ се поевропейчили, а съ то-ва заедно сѫ поевропейчили и милостътъ! Юриаа!)

— Тамже. — Специалистътъ по настъзахванѫ да излизатъ ве чужди поданици щомъ ги напече Градскиятъ Съвѣтъ. (Б. на См. Още колко такива ще излѣзватъ които ни се плѣзватъ!)

— София. — Тишината захванѫ малко по малко да се «растинява» (? р) и друго да ни сгръва! (Б. на См. Витоша е близу, идѣте та се порастушите!)

— Тамже. — Управляющите захванѫ да кроятъ като какъ да не сѫ боятъ отъ това чо имъ кроятъ. (Б. на См. Ако имъ тежатъ мѣстата нека си вирнатъ краката!)

— Станимѣка. — Бирникътъ и още празнува 11-Май. Той се упони, а сега се мѫчи другого да распопи! (Б. на См. Нека си стѣга връвътъ, зере ще си обередимътъ!)

— Габрово. — Все се реправяме, а никако не се оправяме. Празнициятъ и малко позгрѣщихъ, нъ наздравициятъ и поистудихъ (Б. на См. Ако сте шили съ гаванки, то се знае, че главитъ ви сѫ раздрани!)

— Търново. — Отвѣнъ и обиратъ разбойници, а отвѣтъ и ядѫтъ усойници! (Б. на См. кой вие кривъ? Бивали и толкова слобода на слаба пунгия?)

— Русчукъ. — Всички сме Край брѣга на Дунава. Очакваме депутатътъ. Пукетътъ на г. «Циганинъ» е нарѣсенъ съ чеврвенъ пиперъ! (Б. на См. Той ще му послужи вмѣсто свидѣтелство отъ каџарство!)

— Сопотъ-Карлово. — Големо вѣднине за осъденатъ. Илачъ и писъкъ дѣтински до небѣсата, а клетви до Бога! (Б. на См. Радвайте се, ме плачте, това се вика свобода!)

— Одринъ. — Св. Костадинъ и Елена от-празнувахме много добъръ. Храмътъ беше пъленъ: само г. Синьожълтоокава нѣмаше, чо причини че останжъ въ къщи да се пощи! (Б. на См. Той сега се пощи, и не пощи пътъ работа ще му се отвори по ваканцията!)

— Харманли. — Готовъ се да прѣставимъ «Цеко или Освобождението на бѣлгарски народъ». (Б. на См. Ами актьори и актьорки?)

— Часково. — У насъ се играе една комедия, на която гласътъ скоро ще чуйте! (Б. на См. Какъ ѝ е заглавието? Докторъ ли, или . . . ?)

— Хисаръ. — Посѣтителите хванѫ да се тѣтатъ, нъ кой ги знае отъ чо се плашатъ, та не влизатъ твърдъ твърдъ въ Кюпчезътъ. (Б. на См. Въ прѣпуканитъ основи има таласки.)

— Стара-Загора. — Делглицитъ и бу-далжцитъ се съвршиха по настъ, само наежениятъ патки не миришатъ. (Б. на См. Мириса-щѣтъ и тѣ щомъ добнатъ коте!!!)

— Напазлии. — Оттука прѣди нѣколко дена се завѣрихъ единъ, който понадѣж-ваше на пелни. (Б. на См. Съ офицерски ли дрѣхи бѣше?)

— Сѣвѣзовъ. — Дали и други че мечтае прѣвратъ ще стане тута? (Б. на См. Имате ли доста хора пригответи? Имате ли подлизурки за да облизватъ танурикъ?)

— Пловдивъ. — Батка се, че щѣла да се захване да се събира волна помощъ за осъденатъ Сопотенки. (Б. на См. Желаемъ успѣхъ на това благотво-рително прѣдприятие!)

— Керменли. — Очакваме да испра-тимъ нови че депутатъ, който щѣль да се завѣрие скоро. (Б. на См. Излѣзвте съ литии и му испѣйте една упокой, Г-ди!)

— Катуница. — Очакваме «Народни-шата газета» и съ нея заедно госпо-дарътъ ѝ. (Б. на См. Чакайте, ама не крякайте да го не подплашите!)

— Цариградъ. — Протестации идѫтъ изъ цѣло Македонско. Екзархията хванѫ да му отмишлява. Планътъ ѝ ще излѣзе на опаки. Споразумѣнието съ Гръц-ката Царияршия ще остане малко на-задъ. (Б. на См. То ще излѣзе на ме-затъ, че тогава ѩе има резултатъ!)

— Калоферъ. — А. К. тѣржествува за изборътъ на лесансието, защото щѣль да го короняса за кметъ. Новиятъ депу-татъ въ прокламацията си обѣщава на избирателите си отъ село Митризово, че ако гласуватъ за него ще имъ хар-жи изсѣчената отъ тѣхъ Калоферска мера. (Б. Р. Де крѣстнико, де; защо не си глѣдате работата, ама са втикате тамъ гдѣто не ви е работа?)

— Бачково. — Денъ и нощъ се молимъ да прѣстанжъ дѣждоветъ, нъ тѣ като прѣстанжъ вонята и плюснициятъ захва-нѣтъ . . . (Б. на См. Наполните иколко бѣлчики и пратътъ на дѣла си Смъ-шля, защото е слушалъ, че калугерски-ти вина сѫ най-вкусни и не заливатъ главата!)

— Рилски мѣнастиръ. — Биографията на От. Неофита скоро ще се тури подъ печать и ще се раздава даромъ на посѣтителите. Тя щѣле да излѣзе до сега, нъ се побѣркахме съ Мелетиево приключение! (Б. на См. Да не се отпечатва псалтиръ, а вие да мисли-те, че е биографията на От. Неофита?)

Отговорникъ и Издателъ Ив. Дочковъ.